

40. SMOTRA FOLKLORNOG AMATERIZMA GRADA ZAGREBA

Samostalni koncert

HKUD "Željezničar" Zagreb

11.06.2016. – Koncertna dvorana "Vatroslav Lisinski", 19:30 sati

IZVJEŠĆE ČLANA STRUČNOG POVJERENSTVA (NARODNE NOŠNJE)

Koncert je održan u slavljeničkoj atmosferi, povodom 70 godina djelovanja folklornog ansambla i tamburaškog orkestra te četrdesete obljetnice umjetničkog rada Đure Horvatovića, dugogodišnjeg voditelja tamburaškog orkestra.

Sukladno tome, članovi Društva i njegovo vodstvo uložili su znatan napor da sve protekne na najvišem mogućem nivou.

To je bilo vidljivo i tijekom samih izvedbi na koncertu jer je odabir prezentiranih nošnji/kostima bio je odrađen vrlo pažljivo, a isto se može reći i za pripremu ruha za nastup.

Potrebno je spomenuti i to da je dio nošnji bio iz fundusa Društva, a dio nošnji posuđen.

Što se urednosti pri odijevanju tiče, Ansambl se predstavio u najboljem mogućem svjetlu, a neke male "šlampavosti" kod pojedinih plesačica i plesača bile su očiti rezultat žurbe prilikom presvlačenja, što je na koncertu ovog tipa i "obujma" uobičajeno i praktički neizbježno.

Posve očekivano, razina urednosti bila je najviša u točkama koje su izvedene na početku prvog i/ili drugog dijela programa.

Dvije najuočljivije "problematične situacije" na *cijelom koncertu* bile su pad šešira na pod tijekom izvedbe točke *Dok ja dođem v Međimurje* (rezultat pogreške u plesu) i činjenica da je jedna od plesačica u koreografiji *Na veliko prelo* na pozornicu izašla bez jednog dijela narodne nošnje.

S pozitivne strane, treba reći da, osim spomenutog šešira, *nijedan* drugi dio nošnje ili nakita nije pao na pod.

Ženske frizure bile su korektno i primjereno uređene za svaku točku. Plesači su također nosili uredne frizure, a to se definitivno odnosi i na one među njima koji su vrlo uspješno "zakamuflirali" svoju dugu kosu.

Budući da se program sastojao od *klasičnih/standardnih* folklornih koreografija i točaka koje predstavljaju svojevrsan "odmak" od istih, *kostimografska* rješenja su bila prilagođena glazbeno-plesnom sadržaju.

Kameni svati su točka u kojoj su se mogli vidjeti odlično nošeni reprezentativni primjerci zagorskih narodnih nošnji. Međutim, kako ovo nije "klasična" folklorna koreografija, otvara se mogućnost osmišljavanja kostimografije koja bi "idejno slijedila" zagorsku nošnju, ali sa određenim autorskim/dizajnerskim invencijama.

Izvođači *Lopudske sirotice* bili su reprezentativno odjeveni u prikladne nošnje. Pažnju je, u odjevnom smislu, naročito plijenio plesač koji je na sceni djelovao kao pravi *gospar*.

Nekoliko varijanti tradicijskog ruha sa otoka Suska moglo se vidjeti prilikom izvođenja *Susackog tanca*. Usto, bilo je vidljivo i to da se vodilo računa o tome *koja će nošnja (tj. plesač/ica) biti na kojoj poziciji*.

Slike iz Primoštena predstavila su nam dvojica primjereno odjevenih svirača.

Fragmente zelinske svadbe *Ženil se je* izvele su prikladno odjevene plesačice i plesači. Istina, s ovom je točkom urednost pri oblačenju počela svoj lagani "pad", no i dalje se zadržala na vrlo visokoj razini.

Odabir ruha za točku *Put po Dalmaciji* u potpunosti je odgovarao naslovu i *osnovnoj ideji* koja je bila temelj ovog scenskog prikaza. Ovdje se već može govoriti i o svojevrsnoj "kostimografiji".

Drumarac i *Tucin spletokol* izveli su prikladno odjeveni svirači/ce.

Ispod duba stoljetnoga, završna točka prvog dijela koncerta, na trenutke je izgledala kao – recimo to tako – *revija narodnih nošnji iz Pokuplja*. Iako urednost pri oblačenju nije bila ista kao na početku koncerta, i dalje se zadržala na sasvim zadovoljavajućoj razini.

Koreografijom *Kriči, kriči tiček* započeo je drugi dio koncerta. Plesači/ce su bili uredno odjeveni, no trebalo bi razmotriti opciju da se plesači "opreme" i *surinama*, budući da taj odjevni predmet na sceni izgleda vrlo efektno (naročito tijekom plesanja *drmeša*).

Ruho koje su nosili izvođači/ce *Mandalininog sna* bilo je primjereno ovoj točki, koja nije "klasična" folklorna koreografija.

Pjesmu *S one strane Dunava* izveli su uredno odjeveni gajdaš i trinaestorica pjevača (od kojih je dio bio odjeven za sljedeću točku).

Koreografije *Lira svira* i *Jabuko rumena* na scenu su donijele "dašak Mediterana" – ne samo glazbom, pjesmom i plesom, već i dobro pripremljenim i odjevenim narodnim nošnjama.

Šetal sam se, šetal otpjevao je solist odjeven u međimursku nošnju.

Plesni prikaz *Dok dojdem ja v Međimurje* izveli su samo muški plesači, vrlo uredno obučeni u prikladno ruho.

Rumunsko kolo odsvirali su svirači/ce u bunjevačkim nošnjama.

Koreografiju koja je bila finale ovog koncerta, *Na veliko prelo*, izveo je brojan izvođački sastav i tom nam prilikom predstavio nekoliko varijanti tradicijske odjeće iz – metaforički rečeno – *bogate bunjevačke škrinje*. Unatoč tome što je ovo, razumljivo, bila jedna od *odjevno "šlampavijih" točaka* na koncertu, nošnje su bile čiste i dobro pripremljene, tako da je Ansambl ipak ostavio dobar utisak.

Ukupno gledajući i imajući u vidu da je ovo bio jedan izuzetno kompleksan i sadržajan cjelovečernji koncert, Ansambl je za "odjevnu komponentu" zaslužio vrlo visoku ocjenu. Njegovi članovi i vodstvo još su jednom pokazali i potvrdili da im je odijevanje važno kao i ostali segmenti njihovog nastupa te ga shvaćaju/doživljavaju vrlo ozbiljno i odgovorno.

Od njih se očekuje da sa istom razinom znanja, volje i entuzijazma nastave sa svojim radom.

Goran Škrlec, dipl. etnolog i antropolog